

ІННОВАЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯМ

Сучасний розвиток сільського господарства передбачає вироблення стратегічних напрямів діяльності, які ґрунтуються на нововведеннях і мають інноваційний характер. Це зумовлено необхідністю збільшення обсягів виробництва продовольчої продукції, досягнення її конкурентоспроможності у глобальному вимірі, підвищення продуктивності праці у галузі. Вказані процеси при цьому мають супроводжуватися ресурсо- та енергозбереженням, оскільки резерви екстенсивного функціонування сільського господарства вичерпані. Тому важливе значення має впровадження інновацій у практику господарювання та використання виробничо-економічних ресурсів. Особливо це стосується земельних ресурсів як основної виробничої складової сільськогосподарської діяльності. Різні аспекти інноваційного забезпечення сільськогосподарського виробництва та ресурсокористування досліджувалися у працях А. Даниленка, Я. Добряка, Л. Новаківського, Н. Сіренко, А. Третяка, О. Ульянченка, М. Федорова та інших відомих учених.

У їх роботах обґрунтовуються напрями та обсяги впровадження інновацій, їх види та галузева структура, джерела фінансування та інвестиційного забезпечення. Проте формування інноваційних стратегій використання земельно-ресурсного потенціалу потребують подальших розробок та удосконалення. Мета дослідження полягає в обґрунтуванні інноваційних стратегій використання та відтворення земельно-ресурсного потенціалу аграрного виробництва в умовах обмеженості фінансово-інвестиційних джерел, функціонування інституту короткострокової оренди землі у значних масштабах, матеріального та морального зносу, активної частини матеріально-технічних засобів.

Стратегія розвитку сільськогосподарського землекористування включає використання науково-технічних досягнень у сфері організації управління, техніки й технології та комплексний підхід до інноваційної діяльності. За своїм змістом стратегія є довгостроковим плановим документом, результатом стратегічного планування того або іншого виду діяльності. У свою чергу, стратегічне планування – це процес здійснення сукупності систематизованих і взаємоузгоджених робіт з визначення довгострокових (на певний період) цілей та напрямів діяльності суб'єктів господарювання.

Таким чином інноваційні стратегії використання земельно-ресурсного потенціалу сільськогосподарського виробництва обґрунтовуються в залежності від галузевих та регіональних особливостей його структури, стану, динамічних змін. Вони визначаються пріоритетами розвитку та фінансовими можливостями суб'єктів аграрного господарювання.

Відповідно до вказаних чинників, визначаються складові, етапи, критерії та показники здійснення інноваційних стратегій.